

Cerere de decizie preliminară introdusă de Markkinaoikeus (Finlanda) la 15 iulie 2022 – Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC și Gilead Sciences Inc.

(Cauza C-473/22)

(2022/C 389/08)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Markkinaoikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mylan AB

Pârâte: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC și Gilead Sciences Inc.

Întrebările preliminare

- 1) Un regim de despăgubiri în vigoare în Finlanda, întemeiat pe răspunderea obiectivă, precum cel descris mai sus, trebuie considerat compatibil cu articolul 9 alineatul (7) din Directiva privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, pe ce tip de răspundere pentru prejudicii se întemeiază în acest caz răspunderea prevăzută la articolul 9 alineatul (7) din Directiva privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală? Trebuie să se considere că această răspundere este o formă de răspundere din culpă, o formă de răspundere pentru abuz de drept sau o răspundere pentru un alt motiv?
- 3) Referitor la a doua întrebare, ce împrejurări trebuie luate în considerare pentru a aprecia dacă există o răspundere?
- 4) În special în ceea ce privește a treia întrebare, aprecierea trebuie să se facă numai pe baza împrejurărilor cunoscute la momentul acordării unei măsuri provizorii sau se poate ține seama, de exemplu, de împrejurarea că dreptul de proprietate intelectuală a cărui pretinsă încălcare a justificat măsura provizorie a fost ulterior, după acordarea acesteia, declarat nul *ab initio* și, în caz afirmativ, ce semnificație trebuie să fie acordată acestei din urmă împrejurări?

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO 2004, L 157, p. 45, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 22 iulie 2022 – EM/Roompot Service B.V.

(Cauza C-497/22)

(2022/C 389/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Apelantă-reclamantă: EM

Intimată-pârâtă: Roompot Service B.V.

Întrebarea preliminară

Articolul 24 punctul 1 prima teză din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește un contract încheiat între o persoană fizică și un locator profesionist de locuințe de vacanță cu privire la punerea la dispoziție în vederea utilizării pe termen scurt a unui bungalow într-un complex de vacanță exploatat de locator, contract care, pe lângă simpla punere la dispoziție în vederea utilizării, prevede, ca prestări de servicii suplimentare, o curățenie finală și furnizarea de lenjerie de pat, competența exclusivă revine instanței de la locul în care este situat bunul închiriat, indiferent dacă bungalow-urile de vacanță sunt proprietatea locatorului sau a unui terț?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 27 iulie 2022 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl

(Cauza C-509/22)

(2022/C 389/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Pârâtă: Girelli Alcool Srl

Întrebările preliminare

- 1) În primul rând, noțiunea de caz fortuit aflat la originea pierderilor apărute în regim suspensiv, potrivit articolului 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE ⁽¹⁾, trebuie sau nu să fie înțeleasă, la fel ca în cazul forței majore, în sensul de împrejurări străine antrepozitarului autorizat, neobișnuite, imprevizibile și care nu au putut fi evitate în pofida diligenței manifestate de acesta, rămânând în mod obiectiv în afara oricărei posibilități de control din partea sa?
- 2) În plus, pentru a exclude răspunderea în ipotezele de caz fortuit, diligența manifestată în luarea măsurilor de precauție necesare pentru a evita producerea faptei prejudiciabile este relevantă și [în caz afirmativ] în ce măsură?
- 3) Cu titlu subsidiar față de primele două întrebări, o dispoziție precum cea prevăzută la articolul 4 alineatul 1 din Decretul legislativ nr. 504 din 26 octombrie 1995, care asimilează cazului fortuit și forței majore culpa ușoară (a aceleiași persoane sau a unor terți), este compatibilă cu reglementarea prevăzută la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 2008/118/CE, care nu menționează condiții suplimentare, în special în ceea ce privește „culpa” autorului faptei sau a subiectul activ?
- 4) În sfârșit, prevederea „sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru”, cuprinsă tot la articolul 7 alineatul (4) citat anterior, poate fi interpretată în sensul că permite statului membru să prevadă o altă categorie generală (culpa ușoară) care ar putea afecta definiția eliberării pentru consum în caz de distrugere sau de pierdere a produsului sau această expresie nu poate include o astfel de clauză, ea trebuind, în schimb, să fie interpretată în sensul că se referă la ipoteze specifice, autorizate de la caz la caz sau, oricum, stabilite pentru cazuri concrete definite potrivit unor obiective?

⁽¹⁾ Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE (JO 2009, L 9, p. 12).